

IHMINEN ON LUONNOSTAAN...

Kuinka suhtautua ihmisen sisimpään olemukseen, luontoon, onko se positiivinen vai negatiivinen asia? Tulisiko tavoitella ”itsensä toteuttamista” vai karttaa sitä? Maallisissa yhteyksissä asiaan pääsääntöisesti suhtaudutaan myönteisesti – sitä jopa tavoitellaan ylimpänä päämääränä. Tosin puhtaaksiviljely aiheuttaisi ongelmia esimerkiksi suhtautumisessa rikollisuuteen. Tässä ajauduttaisiin pakostakin hengellisellä alueelle koskien ihmisen sisintä olemusta: onko ihminen pohjimmaltaan paha?

Tunnettua on **Eino Leinon** filosofia, joka toistuvasti tulee runomuodossa esille vuodenvaihteen tilaisuudessa (Hymyilevä Apollo): *”Ei paha ole kenkään ihminen, vaan toinen on heikompi toista.”* Tällä halutaan kauniisti ja sivistyneesti turhentaa ja häivyttää Raamatun totuus ihmisen pahuudesta. Tämä on tosin kaunista, rohkaisevaa ja ylevää runollista tekstiä. Sillä vain on yksi paha vika: se ei ole totta, se ei ole realismia. Yksilöiden, perheiden ja koko yhteiskunnan elämä puhuu ”Leinon totuutta” vastaan!

HENGELLISELLÄ RINTAMALLA kaihdetaan myös raamatullisen totuuden esille tuomista ihmisen luonnosta. Analyysi ihmisen luonnosta on kuitenkin terveellistä suorittaa: **Mitä ihminen on luonnostaan?**

1. SYNTINEN

Tämä on Raamatun vääjäämätön ilmoitus:

”Kuinka voisi ihminen olla puhdas, kuinka vaimosta syntynyt olla vanhurskas! (Job 15:14).

”Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt” (Ps.51:7).

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh.3:3).

10. ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,

11. ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;

12. kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.

23. Sillä **kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla** (Room.3:10-12,23).

”Mutta **luonnollinen ihminen** ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti” (1. Kor.2:14).

1. Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka **olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne,**

2. joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa,

3. joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja **olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin**” (Ef.2:1-3).

2. JUUTALAINEN

Juutalaisuudelle oli ominaista Mooseksen ja hänen lakinsa ihannoiminen. Galatalaiskirjeessä tulee selkeästi esille lakihurskauteen pyrkiminen. Samoin juutalaisten ongelmana oli ”ulkokultaisuus”, josta Jeesus ankarasti nuhteli heitä:

25. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te **ulkokullatut**, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!
26. Sinä sokea fariseus, **puhdist** ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!
27. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te **ulkokullatut**, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!
28. Samoin tekin ulkoa kyllä **näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.**
29. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te **ulkokullatut**, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskasten hautakammioita,
30. ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen'!
31. Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profeetat. (Matt.23:25-31).

”Farisealainen pyhyys on katsomista, ei penkomista varten” (Niilo Tuomenoksa).

Juutalainen **synagoogajumalanpalvelus** uhkasi koitua hebrealaisten hengellisen elämän tuhoksi. Tästä vaarasta hebrealaiskirjeen tuntematon kirjoittaja varoittaa vakavasti lukijoitaan:

*”Tämä kirje...tahtoo todistaa kristinuskon etevämmyyden juutalaisuuden rinnalla. Kuten kirjeen sisällyksestä ilmenee, vaikuttivat juutalaisuuden rikas historia ja sen **juhlallinen jumalanpalvelus** erittäin puoleensavetävästi juutalaisuudesta kääntyneisiin kristittyihin. Heissä on käymässä taistelu uuden ja vanhan välillä” (Edvin Wirén, Kun hän avasi kirjan, s.392).*

Edelleen juutalaiset tunsivat Raamattunsa hyvin, mutta hylkäsivät Jeesuksen:

39. Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;
40. ja te **ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän.** (Joh.5:39,40).

3. KATOLINEN

Luonnostaan ihminen rakastaa katolisten tapaan seremoniota ja prameita jumalanpalvelusmenoja. Tarvitaan komeita temppeleitä, ikoneita, suitsukkeita, liturgiaa sekä pappeja upeissa kauhtanoissa. Toisaalta katolisen kirkon rippituoli on suosittu ”yli rajojen”: synnit tunnustetaan – jotta tämän jälkeen voidaan jatkaa ”elämistä lihan mukaan”. Rippituoli ja pyhitysteologia lyövät toisiaan korville. Ripittäytyminen ei edellytä uutta elämää! Oikeastaan yleisesti kristillisyyteen kuuluu ainoastaan syntien tunnustus – ei synnistä luopuminen.

Edelleen katoliseen kirkkoon kuuluu kirkkolaitoksen pyhittävä ja pelastava vaikutus. **”Kirkon ulkopuolella ei ole pelastusta.”** Tämä näkemys on levinnyt myös luterilaiselle puolelle. Kirkolla ei ole liioin muuta julistettavaa kuin **kirkon autuuttava jäsenyys ja sakramenttien vastustamaton vaikutus!**

4. LAHKOLAINEN

Tämä piirre ilmeni selvästi jo Korinton seurakunnassa. Seurakunnan jakautuminen eri kuppikuntiin on selvästi Saatanan työtä: 1. DIABOLOS = erilleen heittäjä, hajottaja. 2. BEELSEBUB = kärpästen herra (toisarvoisista sekundäärisistä asioista tehdään ensiarvoisia primäärejä).

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.

11. Sillä Kloen perheväliltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

12. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: **”Minä olen Paavalin puolta”**, toinen: **”Minä Apolloksen”**, joku taas: **”Minä Keefaan”**, joku vielä: **”Minä Kristuksen”**.

13. Onko Kristus jaettu? Ei kaikeksi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen? (1. Kor.1:10-13).

Jos siirrämme korinttolaisten ongelman tämän päivän suomalaiselle maaperälle, saamme kaikeksi seuraavan version: ”yksi teistä sanoo: ”Minä olen luterilainen”, toinen: ”Minä olen helluntailainen”, joku taas: Minä olen vapaakirkollinen”, joku vielä: ”Minä olen baptisti”. Tämän jälkeen Paavali esittää vakavan kysymyksen – sekä korinttolaisille että suomalaisille: **”Onko Kristus jaettu?”** Ainut terveellinen, oikea, raamatullinen ja paavalilainen seurakuntaoppi on: SEURAKUNTA ON YKSI (Kristuksen ruumis, ekklesia).

1. Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin **lihallsille**, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa.

2. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä;

3. **olettehan vielä lihallsia**. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, **ettekö silloin ole lihallsia ja vaella ihmisten tavoin?**

4. Kun toinen sanoo: **”Minä olen Paavalin puolta”**, ja toinen: **”Minä olen Apolloksen”**, ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin? (1. Kor.3:1-4).

Lahkolaisuus on **lihallsuutta**. ”Lihallsuus” merkitsee, että ihminen ”vaeltaa turmeltuneen luontonsa mukaan”, siis **toteuttaa itseään**. Paavali ilmaisee tässä, että ihmiset ”yleensä” ovat lihallsia, mutta uskova ei voi vaeltaa ”lihan mukaan”. Sama tulee esille Galatalaiskirjeessä, jossa Paavali yhdistää lihallsuuden ja lahkolaisuuden ja samalla tekee selväksi ettei näillä eväillä päästä taivaaseen.

19. Mutta **lihan teot** ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus,irstaus,

20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, **eriseurat, lahot,**

21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että **ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.**

(Gal.5:19-21).

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jesuksessa Kristuksessa ovat, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen” (Room.8:1; Biblia).

Ollakseen **todellinen kristitty** ihmisen tulisi tunnustaa ja tunnistaa nämä kaikki negatiiviset ominaisuudet: 1) syntisyys, 2) juutalaisuus, 3) katolisuus, 4) lahkolaisuus. Syntisyyden tunnustaminen avaa armon oven – syntisestä tulee Jumalan lapsi ja kristitty. Juutalaisuus, katolisuus ja lahkolaisuus ovat taas salakareja ja sudenkuoppia, joita uskoontulleen tulee välttää autuuden menettämisen uhalla.

Siinähan ei ole mitään ihmeteltävää, jos kääntymätön ihminen elää ”turmeltuneen luontonsa mukaan” – hänellähan ei ole vaihtoehtoa. Mutta se on murheellista, jos uudestisyntynyt ihminen valitsee elämisen ”lihan mukaan”, vaikka hän voisi myös elää Hengen mukaan, kuten Room.6 ja 8. osoittavat. On valitettavaa, että monet uskovat valitsevat pyhityksen sijaan lihan mukaan elämisen aivan kuin muuta vaihtoehtoa ei olisikaan. Samoin monet tyytyvät lihalliseen lahkolaiskarsinaelämään, vaikka vaihtoehtona olisi hengellinen ekklesiaseurakunta.

Väinö Hotti